

foranlediges af de i § 1 omtalte Vej- og Stianlæg.

I Lovforslagets § 1 paalægges det Statsministeren efter Forhandling med Ministeren for offentlige Arbejder at lade udarbejde Oversigt over Gangstier, Cyklestier samt Udflygtsveje med dertil hørende Parkstribes og Parkeringspladser, som hører ind under Planen for de grønne Omraader eller dog har nær Sammenhæng med denne, og som det skønnes heldigt at lade anlægge som et Led i Beskæftigelsesplanerne for den kommende Tid. Det er de Stier og Veje, der kommer til Udførelse ved denne Lejlighed, Loven drejer sig om, samt de derved foraarsagede Fredninger og Erhvervelser.

I §§ 2—4 gives der Ministeren Bemyndigelse til at foretage de fornødne Erhvervelser og Fredninger, at give Paalæg af Byggelinier og at træffe Bestemmelse om Façaderet m. v.

§ 5 indeholder Bestemmelserne om Ekspropriation. Denne foretages af en Kommission paa 3 Medlemmer; det ene Medlem er Overfredningsnævnets Formand, der ogsaa er Formand for Ekspropriationskommissionen. Denne Ordning findes naturlig, da det drejer sig om Gennemførelse af væsentlige Dele af den for Overfredningsnævnet udarbejdede og af dette vedtagne samlede Fredningsplan.

Denne Ekspropriationskommission vil ogsaa faa til Opgave at gøre Indstilling til Ministeren om de forskellige Servitutpaalæg. I et Tilfælde som dette vilde det være upraktisk, om enkelte af disse skulde gaa gennem de sædvanlige Fredningsinstanser, Fredningsnævn og Overfredningsnævn.

Ifølge § 6 vil alle Erstatningstaksationer efter denne Lov blive henlagt til den ved Naturfredningsloven oprettede Taksationskommission.

I § 7 sondres der mellem Anlægsudgifterne og Udgifterne til Erhvervelser, Byggeliniepaalæg o. s. v. Denne sidste Gruppe

af Udgifter er ligesom egentlige Fredningserstatninger foreslaaet behandlet efter Reglerne i Naturfredningslovens § 17, dog at den nærmere Fordeling af hele denne Gruppe af Udgifter foretages af Statsministeren. Det er Tanken, at København og Frederiksberg skal bære en Del af Udgifterne, hvilket ogsaa kan ske efter den nævnte § 17.

For Anlægsudgifternes Vedkommende har man tænkt Forholdet ordnet saaledes, at Statskassen udlægger Beløbet gennem den Beskæftigelsesfond, der ved et samtidig hermed udarbejdet Lovforslag er foreslaaet oprettet, men mod Refusion af en Del af det fra interesserede Kommuner. Forslaget gaar i denne Henseende ud paa, at Københavns Kommune refunderer Staten $\frac{1}{4}$ af de udlagte Beløb, og at Frederiksberg Kommune refunderer et Beløb, der beregnes paa Grundlag af det af Københavns Kommune ydede Beløb efter det indbyrdes Forhold mellem Folketallene i de to Kommuner, hvorhos det er foreslaaet, at 15 pCt. paalægges de under Københavns og Frederiksberg Amter liggende Kommuner, der maa siges at være interesserede i disse Arbejder som Beskæftigelsesarbejder og som Anlæg til øget Udnyttelse af „de grønne Omraader“. Den endelige Fordeling af Udgifterne paa disse Kommuner er overladt til Statsministeren; der vil ved denne Fordeling ogsaa kunne tages passende Hensyn til den Udgift, den fremtidige Vedligeholdelse vil paaføre den enkelte Kommune.

§ 8 bestemmer, at de til Stier og Veje m. v. erhvervede Arealer af Statsministeren afgives til den Amts- eller Sognekommune, paa hvis Vejplan de indgaar, og som fremtidig skal holde Stien eller Vejen.

Det er formentlig naturligt, at ogsaa Naturfredningslovens Bestemmelser om Stempelfrihed og Gebyrfrihed kommer til Anvendelse i dette Forhold. En hertil sigtende Bestemmelse er optaget i Lovforslagets § 9.